

YAŞAMAK BELİRTİSİ

Ölüme götürülür gibi itildik yaşamaya
Önceliği, korkuya verdiler yüzümde
Hiç bu kadar yakından duymamıştı
Hıçkırık seslerini kulaklarım
Bir pınarda yankı yaptı sesler metrelerce
Titrek ve dokunaklı teniyle bermuda balıklarının
Cam şişelerde bekletilmiş gemiler gibi
Sayısız, solgun bir karaya yüzükoyun uzanıyorum

Yaşamak bir cemre gibi düşüyor suya
Belirtisi korkuların, gök güdüyor
Yıldırımlar çakıyor peşi sıra cennette
Kim bilir kimin sokaklarında yürüyorum
Sokak aralarında, yontma mahalle kabadayıları
Duvarlardan sızıyor eski sesler hâlâ
Şiirler, ıslıklara karışmış olmalı

Yaşamak, bazen bir cümledir insana
Tek bir soluktan öte
Bir sözle, bir diyar kurmaktır
Uzunca müddet bir romandan
Sıyrılıp satırların kurşun parmaklıklarından
Belirmektir bir düşte vakitsiz

Yorgunsam
Bil ki! Uzanmışımdır sırtüstü dikenlere
Munch'ın ıglık ıglağa gün batımları gibi
Böylesine fark edilmiř bir vakitte
Tanıyamadıysam seni,
ıkaramadıysam Brüksel kaldırımlarında yürürken?
Akřam olmaya görsün
Son kuřlar ger içimizden
Eski bir cadde üzerinden geçiyorum
Her sokak başında nefes alıp veriyor hatıralar
Sineklerle dolu karındaş bir sokak lambası gibi
Yarı ldr her şey, umutlar ansızın canlanacak
Karanlıkta hatıralar, başları firavun başları
Unutulmuř geriye güzel ne kaldıysa
Yaşamak,
l kimselerle dolu bir sokak lambası

şimdi bana ne kaldıysa yaşamımdan
Kayda deđer bir ölümün sofrasına konuk
Gölgeli tebensmler arasından
Ne kalmıřsa řimdi senden bana
Gözlerin mesela, mesela ayrılık
Veya bir tutam yaşamak kalmışsa dudaklarımda
Son bir öpücükle tat bu zehirden
Yoksa içimde sakladığım ne varsa sana ait
Benimle birlikte
Yanıp kül olacak